

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

12e jaargang nummer 1

april 2002

Gestorven en Opgestaan

door Ds. C. J. Hoekendijk (1928)

"Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God. Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid."

Kol. 3:3, 4

"Het Paasfeest is weer voorbij en nu komt het gewone leven weer." Zo denkt misschien menigeen met een terugblik op de gevierde Paasdagen. Doch is dat werkelijk waar en is het goed als het zo is? Is er met het Paasfeest niets met u gebeurd, is er bij u niets veranderd, heeft de opstanding van Christus u niets gebracht?

Als dat zo is, dan hebt u tevergeefs Paasfeest gevierd en indien ook maar tevergeefs! Er had toch werkelijk iets met ons moeten gebeuren, iets bij ons moeten veranderen. Heel onze levensrichting en levenshouding had anders moeten worden. Het Paasfeest had aan ons leven een nieuwe boodschap, een nieuwe bron, een nieuwe kracht, een nieuwe vreugde, een nieuw doelwit moeten brengen.

Weet u waar het op Paasfeest en bij heel de Godsopenbaring op aan komt?

Het gaat dan om de vraag hoe onze verhouding tot Christus is.

Staan wij los van Christus dan kan er met Hem gebeuren wat wil, doch dan gaat dat alles toch doelloos langs ons heen; dan kan Christus lijden, sterven, opstaan, naar de hemel varen, zonder dat zulks enige invloed heeft op ons leven.

Een spoorwagen, die op de rails staat, gaat geen millimeter van zijn plaats door het heen en weer rijden van de locomotief, wanneer hij er niet aan

vastgekoppeld zit. Het komt op de vastkoppeling aan.

Honderden sleepboten kunnen om een schip heen varen, doch het zal stil blijven liggen zolang het niet aan één van die sleepboten is vastgebonden.

Een paard kan lopen zover het wil, doch de wagen zal blijven staan waar hij stond, wanneer het paard niet was ingespannen.

De luchtballon kan zo hoog stijgen als hij wil, doch het mandje zal op de grond blijven staan, zolang het niet aan de ballon is gehecht.

En zo ook kan Christus naar het kruis, naar het graf, naar de hemel gaan, zonder dat het ook maar de minste invloed op ons heeft, omdat wij niet aan Hem zijn verbonden.

Zijn wij dat echter wel, dan heeft iedere beweging van het Hoofd ook gevolgen voor ons, Zijn leden. Dan trekt Hij ons overal mee; dan gaan wij met Hem naar het kruis, met Hem naar het graf. Dan staan wij met Hem op; dan gaan wij met Hem naar de hemel en dan gaan wij ook met Hem Zijn glorievolle toekomst tegemoet. Het hangt dus alles slechts af van onze verhouding tot Hem, of wij al of niet één met Hem geworden zijn.

Onze tekst gaat van de veronderstelling uit, dat dit zo is. Dat wij één plant met Hem zijn geworden in de gelijkmaking Zijns doods en ook in de gelijkmaking Zijner opstanding:

"Want indien wij met Hem één plant geworden zijn in de gelijkmaking

Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding."

Rom. 6:5

Indien dat echter waar is, dan heeft Zijn leven natuurlijk wel invloed op ons leven, Zijn ervaringen op onze ervaringen, dan hebben wij slechts te zien op hetgeen er met Christus is gebeurd om te weten wat er met ons zal gebeuren. Onze tekst zegt nu, dat wij met Christus zijn gestorven, begraven en opgewekt omdat ons leven met Christus is verborgen in God.

Wat verstaan wij daaronder?

Zie, daar is een meisje, dat zich in liefde heeft verbonden aan een jongeman. Die twee zijn tot één geworden, zodat zij nu niet meer twee zijn doch één. Dat zal voor dat meisje natuurlijk gevolgen hebben. Zij kan niet zulk een verbond sluiten en dan toch de oude blijven. Als gevolg van dat één zijn met haar geliefde zal nu het oude leven sterven. Oude vrienden moeten worden opgegeven, oude gewoonten moeten worden losgelaten. Er moet afstand worden gedaan van alles wat hem mishaaft. Wat vroeger wel mocht, dat mag nu niet meer. Het is alsof er een dodende adem gaat over heel dat leven van weleer. Dat moet sterven. Haar één zijn met de geliefde brengt dus de dood over het oude leven.

Heeft dat meisje vroeger al eens een engagement gehad, dan wordt daar nu niet meer over gesproken, dat is begraven.

Maar met de geliefde is voor haar ook een nieuw leven gekomen. Zij zal nu

voortaan leven uit hem en voor hem. Zij zal nu gaan aankweken, wat hij graag heeft, hij is haar leven geworden, haar leven heeft een nieuw beginsel een nieuwe gloed, een nieuw perspectief, een nieuwe toekomst en nieuwe mogelijkheden gekregen. Zij leeft uit hem, maar ook voor hem en tot hem. Zij is door haar één zijn met hem opgestaan tot een nieuw leven.

Nu gaat hij voor enige tijd op reis. Niet om haar te verlaten, doch om haar een nieuw heil te bereiden; om de woning - de bruidswoning - klaar te maken. In die tijd bestaat dat nieuwe leven ook nog, maar het is niet openbaar, het is een verborgen leven. Hij is er niet en daarom kan dat nieuwe leven niet openbaar worden. Dat nieuwe leven is als het ware met hem verborgen in de stad of het land, waar hij is.

Komt hij dan echter later terug, dan wordt dat verborgen leven met hem openbaar. Dan deelt zij in zijn heerlijkheid en dan wordt zij aan hem gelijk. Als hij openbaar wordt dan zal ook zij openbaar worden in heerlijkheid.

Zo ook Christus en de Christen

Door onze overgave aan Hem zijn wij één met Hem geworden, door de liefde zijn wij in Hem ingeplant. Ieder zal gevoelen, dat zulks voor ons gevolgen zal hebben.

Het oude leven moet nu door dat één zijn met Hem sterven. Wat Hem misshaagt moet nu ook ons mishagen. Wat Hij liever niet in ons ziet moet nu worden losgelaten. De oude vrienden, waarmee wij vroeger zo veel op hadden, moeten nu worden opgegeven.

Hoe inniger wij aan Christus zijn verbonden des te meer zal de zonde sterven. Wij sterven voor de wereld, voor de zonde en voor het vlees.

"Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onzen Heere Jezus Christus; door Welken de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld." Gal. 6:14

"Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven?" Rom. 6:2

"Maar die van Christus zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden." Gal. 5:24

Heel de oude mens gaat er nu aan en moet er ook aan. Ons één zijn met Christus is de dood aan de oude mens en daar wijst Paulus in ons teksthofstuk dan ook zeer ernstig op.

Dat sterven van het oude leven maakt echter absoluut niet armer, want voor dat stervende leven komt wat heerlijkers in de plaats. Het één zijn met Christus brengt ons een nieuwe wereld en een nieuw leven, een opstandingsleven. Jezus is er de bron en de kracht, het doel en de inhoud van. Dat leven is uit Hem en daarom ook voor Hem en tot Hem. Door die éénheid met Hem zijn wij opgestaan tot een nieuw leven. Het oude leven is in de dood gegaan en het nieuwe leven is als uit de dood in ons opgestaan.

Nu is Hij echter weggereisd naar een ver land. Hij is naar het huis des Vaders gegaan om daar de woning klaar te maken en toen Hij heenging heeft Hij gezegd: "Uw hart worde niet ontroerd; in het huis Mijns Vaders zijn

vele woningen. Ik ga heen om u plaats te bereiden en zo wanneer Ik u plaats zal bereid hebben, zo kom Ik weder en Ik zal u tot Mij nemen opdat gij ook zijn moogt, waar Ik ben." Joh. 14:1-3

Zo lang Hij nog niet is teruggekeerd is dat liefdeleven met Hem een verborgen leven; ons leven is met Christus verborgen in God. De volle heerlijkheid er van kan nu nog niet openbaar worden. Het wacht alles op Zijn Wederkomst. Wij zijn nu nog slechts "in hope zalig".

"Want wij zijn in hope zalig geworden. De hoop nu, die gezien wordt, is geen hoop; want hetgeen iemand ziet, waarom zal hij het ook hopen?" Rom.8:24

Wordt Hij echter geopenbaard, dan zullen wij met Hem in heerlijkheid geopenbaard worden. Dan wordt het verborgen leven openbaar en dan schittert de nu nog omfloerste heerlijkheid in wonderbare glans. Door onze éénheid met Jezus is het oude leven gestorven en is een nieuw leven in ons ontkiemd, dat eerst voor een tijd een verborgen leven is, doch dat straks in de wederkomst van Christus zal worden gemanifesteerd.

Wilt u ons tekstwoord nog door een ander beeld verklaard hebben?

Dan is daar een wilde wijnrank. Hij is geplant in de aarde, trekt daaruit zijn sappen en draagt wel vruchten, maar het zijn wrange, zure, oneetbare vruchten tot niets nut, ja zelfs vergiftigd.

Nu wil de landman daarin verandering brengen. Hij snijdt die rank af

van zijn stam. Die rank krijgt dus nu geen toevoer van sappen meer en wordt dus op hetzelfde ogenblik, dat de landman hem afsnijdt, een stervende rank. Hij is door de landman een stervende rank geworden. Maar de landman doet meer. Hij ent de wilde, stervende wijnrank op een tamme wijnstok. Nu trekt de rank de sappen uit de wijnstok en wordt daardoor een nieuw leven deelachtig. Het oude leven is gestorven en een nieuw leven werd geboren. De kracht der sappen, de vruchtbaarheid van de wijnstok trekt door de rank heen. En nu gaat die rank ook vruchten dragen, doch het zijn geen wrange, zure, oneetbare vruchten meer, maar heerlijke, sappige, gezonde vruchten.

Kan dan een wilde tak tamme vruchten dragen? Neen, dat kan hij niet, doch de wilde rank is dood en nu is er een tamme rank opgestaan en die draagt nu zulke heerlijke, zoete vruchten. Eerst is dat nieuwe leven een verborgen leven, doch als de wijnstok in bloei raakt dan raakt de geënte rank ook in bloei.

Zo iets moet nu ook met ons gebeuren. Nu leven wij uit de aarde en trekken wij onze sappen uit de aarde en daarom dragen wij zulke zure, wrange, giftige vruchten.

De hemelse Landman moet komen om ons af te snijden van onze oude stam en als Hij dat doet, dan zal dat oude leven in de hand van Christus sterven. Maar dan worden wij ingeplant in Hem en dan vloeien uit Hem de levenssappen ons toe en daardoor ontstaat in ons dan een nieuw leven.

Dan is het oude leven niet opgeknapt, doch het oude is dood en het nieuwe leven, dat in ons wordt gevonden, is uit Hem.

"En Hij is voor allen gestorven, opdat degenen, die leven, niet meer zichzelf zouden leven, maar Dien, Die voor hen gestorven en opgewekt is." ^{2Kor. 5:15}

"Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden." ^{2Kor. 5:17}

"Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij." ^{Gal. 2:20}

Van de heerlijkheid van dat leven is nu nog niet veel te zien, doch - wacht maar - als Christus in feesttooi zal komen dan zullen ook wij in bloei komen te staan. Als Christus geopenbaard zal worden, dan zullen ook wij geopenbaard worden in heerlijkheid.

^{Kol. 3:4}

En wilt u nog een derde verklaring van ons tekstwoord, stel dan de hof der opstanding eens tegenover den hof van Eden.

In het paradijs is de mens van God losgescheurd en in Satan ingeplant. Dat bracht hem de dood, want wie scheidt van de bron des levens, die moet sterven. Op hetzelfde ogenblik, dat de mens in zonde viel, werd hij dan ook aan de dood onderworpen, kwam hij onder de heerschappij des doods, werd geheel van de dood doortrokken.

Toen is Christus gekomen. Hij heeft ons uit die bodem des doods losgescheurd. Dat leven uit Satan werd in

de dood gegeven en wij stierven aan het leven des doods.

Maar, Christus deed meer! Doordat Hij ons in Zich inplante vloeiende ons uit Hem nu een nieuw leven toe en dat nieuwe leven doortrekt ons nu geheel en al. Nu zijn wij niet meer aan de dood, doch aan het leven onderworpen. Christus is nu ons leven geworden. Toen Hij uit de dood opstond vloeiende ons ook dat opstandingsleven uit Hem toe. Zeker; nu kan dat nieuwe leven nog niet geheel openbaar worden, doch wanneer Christus openbaar zal worden in heerlijkheid, dan zal dat nieuwe leven, dat ons uit Hem toevloeiende, ook openbaar worden in heerlijkheid.

Hebben wij nu de betekenis van onze tekst verstaan, dan rest ons slechts een tweetal vragen:

1. Hebt u dat proces der inplanting in Christus reeds ondergaan? Zijn wij reeds waarachtig één plant met Hem geworden in de gelijkmaking Zijns doods en in de gelijkmaking Zijner opstanding? ^{Rom. 6:5}

2. Wanneer dat is geschied, leven wij dan dat nieuwe leven wel voldoende uit? Dat nieuwe leven mag dan al niet geheel openbaar worden zolang Christus nog niet is wedergekomen, doch ziet de wereld er reeds de lentebloei van?

Zo ja, dan zal de vrucht van het gevierde Paasfeest niet met de Paasdagen vergaan, doch tot in eeuwigheid blijven en volle luister krijgen als Jezus komt.

Zoek de dingen die boven zijn

door Ds. C. J. Hoekendijk (1928)

"Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechter hand Gods. Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn."

Kol. 3:1, 2

"Zeg mij waar uw schat is en ik zal u zeggen, hoe uw hart is". "Zeg mij waar u veel van houdt en ik zal u zeggen hoe u bent." Dat is een stelregel, die altijd opgaat. Iemands begeren komt voort uit iemands zijn. Waar het hart vol van is, daar vloeit de mond van over. ^{Mat. 6:21}

Een professor heeft het haast altijd over de wetenschap en haar resultaten, omdat zijn hart daar ook dag en nacht van vervuld is.

Een gierigaard heeft het haast altijd over geld, omdat dat zijn hoogste ideaal is.

Een huismoeder heeft het haast altijd over de zorgen van haar huishouden, omdat zij daardoor ook geheel en al in beslag wordt genomen.

Een bruidje heeft het over "hem", omdat hij ook haar hele hart vult en vervult.

In de wachtkamer van een dokter hoort men haast over niets anders spreken dan over ziekten en kwalen, omdat hoofd en hart daar geheel door worden ingenomen.

Zeker, wij mensen zijn geen hartenkenners, doch wanneer wij oplettend

acht geven op de woorden en daden der mensen, dan is het vaak niet zo heel moeilijk om daaruit te concluderen tot de stemming van het hart.

Wanneer dat zulk een vaststaande regel is, dat de mond spreekt van hetgeen waarvan het hart vol is, waar moest de Christen het dan wel altijd druk over hebben, wat moest zijn bedenken en begeren, zijn spreken en zijn denken, zijn opstaan en naar bed gaan dan wel zijn?

Immers hij zegt, dat zijn hart vol is van zijn Heiland, van het nieuwe leven, dat in hem geboren is, van de heerlijkheid die hem wacht, van het hemelse vaderhuis en daarom moest nu ook zijn brein aan niets anders denken en zijn mond van niets anders spreken.

En is dat ook zo?

Wie de Christelijke wereld kent, weet wel anders. Men hoort vaak over alles spreken behalve over dat. Hoe zelden is Jezus werkelijk het middelpunt van hun spreken en handelen! Zelfs als men een geestelijk gesprek zoekt, hoe moeilijk is het dan soms nog het te vinden.

Wat mag daarvan dan toch wel de oorzaak zijn? Is de stelling, die wij zo juist poneerden, niet juist, of..... is hun hart niet werkelijk vol van die geestelijke en hemelse dingen?

Wij vrezen, dat het laatste het geval is. Daar is in hun hart wel iets van die geestelijke dingen, doch het is er niet vol van en daarom zitten er naast die geestelijke dingen ook nog allerlei ongeestelijke, aardse en vaak zelfs slechte dingen. Daarom is het dan ook zo nodig om de opwekking en waarschuwing te beluisteren, die ons tekstwoord ons toeroept:

"Indien gij met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechterhand Gods; bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn." Kol. 3:1, 2

De apostel gaat uit van de veronderstelling, dat de mensen waaraan hij schrijft echte, oprechte en degelijke Christenen zijn. Zij zijn met Christus gestorven en ook weer opgewekt en nu is hun leven met Christus verborgen in God. Dat alles heeft heel wat ver-

andering bij hen te weeg gebracht. Het oude is daardoor voorbijgegaan en alles is nieuw geworden. ^{2Kor. 5:17} Welnu, dat moet niet alleen gezegd, maar ook getoond worden.

Wanneer wij zeggen een nieuw leven te hebben ontvangen en wij gaan dan maar op de oude weg voort, dan liegt óf onze mond óf ons leven, doch in ieder geval is de waarheid in ons niet. Zal het dus recht met ons worden, dan zullen wij óf onze belijdenis óf ons leven moeten veranderen.

Alexander de Grote had in zijn leger een soldaat, die ook Alexander heette, doch die een zeer liederlijk leven leidde. Toen Alexander dat hoorde, liet hij zijn naamgenoot bij zich komen en zei tot hem, dat hij óf zijn naam óf zijn gedrag moest veranderen omdat hij zijn eigen naam niet wilde laten bezoedelen door zulk een naamgenoot.

Welnu, hetzelfde zou ook kunnen worden gezegd tot vele Christenen, die zeggen, dat zij een nieuw leven hebben, doch die in hun woorden en daden nog altijd bij het oude zijn gebleven. Indien wij met Christus zijn opgewekt en dus een nieuw leven hebben gekregen, moet dat nieuwe leven ook een nieuwe inhoud krijgen en daarom moeten wij die inhoud zoeken waar hij te vinden is. Dat is boven. "Indien wij met Christus zijn opgewekt zo moeten wij zoeken de dingen, die boven zijn." Hij is ons nieuwe leven en daarom moeten wij met ons gehele hart zijn bij Hem.

Ons nieuwe leven is een hemels leven en dat stelt heel andere eisen dan het aardse. Het aardse leven kon gevoed en geleid worden door de aardse dingen, hield zich ook met de aardse bezig. Maar dat hemelse leven moet in de aardse dingen geen smaak, naar die aardse dingen geen verlangen hebben, moet zich niet met de aardse dingen willen bezighouden meer dan nodig is. Als men het hemelse leven wil, moet men ook de hemelse dingen willen, want anders kan men het hemelse leven wel ontvangen, maar dan sterft het toch de hongerdood. Daarom, als u met Christus bent opgewekt, moet u de dingen zoeken, die boven zijn; dat nieuwe leven, dat van boven is, moet ook met de dingen van boven worden verzorgd.

Het is niet zonder betekenis, dat er in onze tekst wordt bijgevoegd: "Waar Christus is, zittende ter rechterhand Gods." Christus is immers dat nieuwe leven. Wij ontvingen het uit Hem, het is van Hem en daarom kan het ook alleen door Hem worden gevoed. Welnu, Hij is in de hemel aan de rechterhand Gods en daarom moet daarheen ook ons zoeken en verlangen uitgaan. Wie het Christus-leven wil, moet het ook door Christus laten voeden. En daarom moeten onze gedachten en alle verlangens van ons hart uitgaan naar Hem.

Doch daar is meer waarom wij moeten zoeken de dingen, die boven zijn. Daar, in de hemel, ligt immers onze toekomst en ons leven moet zijn een leven, die toekomst tegemoet.

Wonderlijk toch, bij de kinderen der wereld is een onstuimig verlangen om hun toekomst te kennen. In het donker van de avond gaan zij vaak naar griezelige buurten en groezelige woningen om daar aan een kaartlegster of koffiedikkijkster te vragen hun de toekomst tevoorspellen. En wanneer er een boekje verschijnt om de mensen te leren uit de lijnen van de hand de toekomst te voorspellen, dan wordt het in gigantische oplage grif verkocht. Want de wereld hunkert er naar haar toekomst te weten te komen.

Maar, waarom staat het kind van God dan zover achter bij het kind der wereld? Waarom leeft het zo weinig in verlangen naar haar toekomst, hoewel die toch zo heerlijk en schoon is? Toen ik plan had om naar Amerika te gaan las ik met grote belangstelling alles wat ik over dat land in handen kon krijgen. Toen ik plan had om naar Palestina te gaan was alle lektuur over Palestina mij lief. En nu wij plan hebben naar het hemelse Kanaän te gaan, moest nu ook niet heel ons denken en streven op die hemelse dingen zijn gericht? Daar ligt onze eeuwige toekomst en daarom moest ons hart ook nergens zo zeer als naar dat uitgaan. Wij moesten zoeken naar de dingen, die boven zijn omdat daar onze toekomst ligt.

En dan moeten wij niet vergeten, dat wij hier op aarde op die toekomst moeten worden voorbereid. Wij gaan naar de hemel, doch moeten hier op aarde

de hemelse gezindheid aankweken in ons hart. Dat kunnen wij het best doen door veel naar die toekomst te staren en aan die toekomst te denken. Dat denken aan en staren naar die toekomst zal ook iets van die heerlijkheid in ons afdrukken.

Wanneer de Griekse vrouwen wisten, dat zij moeder zouden worden gingen zij veel naar de musea om schone beelden en schilderijen te zien omdat zij meenden, dat veel van het schone, dat zij in die tijd zagen, zich zou meedelen aan het kind, waarvan zij moeder zouden worden. Daaraan schrijft men het toe, dat er onder de Grieken zoveel schoongevormde mannen en vrouwen waren.

Moest het kind van God niet precies hetzelfde doen met dat nieuwe leven, dat in hem gelegd is? Het moest voortdurend staren naar en denken aan dat nieuwe leven, opdat mede daardoor iets van die heerlijkheid aan hem zou worden meegedeeld. Het moest door dat hunkerend verlangen het toekomstleven als naar zich toehalen. Hoe zullen zij het in de hemel uithouden en van de hemel echt kunnen genieten, indien zij hier op aarde de hemelse gezindheid niet aankweken in hun hart?

Het is nu wel duidelijk dat het bedenken van de dingen die boven zijn christenplicht is en ook wel waarom dat zo is. De grote vraag is nu maar hoé die hemelsgezindheid het best in ons hart wordt aangekweekt. Vergun mij u enkele middelen daartoe aan te wijzen.

En dan zou mijn eerste raad wezen: Laat de aardse dingen niet te grote plaats in uw leven innemen.

Wie vol is van de aarde kan niet vol worden van God. Wanneer de wereldse dingen ons hart vervullen, dan kan God de hemelse dingen niet aankweken in ons hart. Wanneer wij ons paradijs hier op aarde hebben dan zullen wij niet zoeken naar het hemelse. Wie het van de aarde verwacht zal het van de hemel niet begeren. Ik zeg niet dat u de aardse dingen verwaarlozen moet, want dat zou zonde zijn en dat zou nooit iemand voor God kunnen verantwoorden, doch ik zeg dat u aan de aardse dingen niet te grote plaats mag inruimen in uw hart en leven. Geef aan de aarde net zo veel plaats als haar toekomst, doch geef haar niet meer.

Mijn tweede raad zou wezen: Bedenkt waar het nu voortaan in uw leven om gaat. Wanneer u kind des hemels geworden bent, omdat Christus, met Wie u nu verbonden zijt, ook in de hemel is, dan is uw verdere levensopdracht om de hemel nu aan te kweken in uw hart. Al wat u daarin kan helpen is plicht, al wat u daar afhoudt is misdaad. Het gaat er nu bij alles om het hemelse in u te doen toenemen. Wanneer u voor de vraag komt te staan of iets mag dan wel niet mag, dan moet u vragen: "Bouwt het de hemel in mij op of niet?" Is dat wel het geval dan mag u het doen, is dat niet het geval dan mag u dat niet doen.

Een moeder, die een nieuw leven bij zich draagt, mag ook niet alles doen wat anderen wel mogen. Zij heeft altijd weer te vragen of het goed is voor dat nieuwe groeiende leven en heeft daarmee wel terdege te rekenen.

Zo ook draagt het kind van God een hemels leven bij zich en dat moet als een klein kind worden verzorgd. Al wat schadelijk is voor dat hemelleven moet worden vermeden en al wat dat hemelleven kan bevorderen moet worden gezocht. Daar gaat het nu om, dat is nu het doel, de opdracht van het verdere leven.

Daarmee staat in verband wat ik in de derde plaats zou willen raden :

Mijd wat dat groeien zou schaden. U zult u misschien dingen moeten ontzeggen, die op zichzelf niet slecht zijn en die anderen ook wel mogen doen, maar die voor u verboden waar is, omdat zij uw hemelleven zouden schaden. Daarom moet u ook nooit zeggen: "Als een ander iets mag dan mag ik het toch ook." Want het is heel goed mogelijk, dat er dingen zijn, die een ander niet schaden, doch u wel. Mijd die dingen en wees daar ook maar niet al te zuinig mee. ^{1Kor. 10:23}

Voorts: Zoek wat dat nieuwe leven kan doen groeien.

Ik denk hier aan het gebed, aan het bestuderen van Gods Woord en aan "de gemeenschap der heiligen". Dat zijn allemaal dingen, die het hemelleven in een mensenhart aankweken en die daarom ijverig moeten worden gezocht. ^{Hand. 2:42}

Leef in een atmosfeer die gunstig is voor het hemelleven.

Mensen, die aamborstig zijn moeten niet in de mist lopen en ook niet wonen in een benauwde, duffe atmosfeer, doch zij moeten zoeken naar een zuivere atmosfeer waarin zij vrij ademen kunnen. Zo ook moeten de mensen, die de hemel willen tegemoet groeien gaan wonen in een zuivere atmosfeer. Waar vaak twist is horen zij niet thuis. Waar met God en Zijn dienst wordt gespot moeten zij niet komen. Waar het vlees wordt gediend, ook door onreine taal, moeten zij zich niet ophouden. Overal moeten zij er op bedacht zijn de zuivere lucht op te zoeken waar het hemelleven het beste groeien kan.

Ik zou nog een raad willen geven en dat zou deze wezen:

Geniet nu reeds van het heil, dat u is toegezegd.

Wanneer iemand een erfenis in het zicht heeft dan verlustigt hij zich reeds jaren van te voren in dat vooruitzicht en leeft zodoende zich op het bezit daarvan in. Dat vooruitzicht is niet alleen een genot, maar ook een voorbereiding. Een bruid geniet al van te voren van het vooruitzicht, dat de vereniging met haar geliefde zal brengen. Dat genot is niet alleen heerlijkheid, maar ook toebereiding.

Zelfs Jezus liet zich in de smarten troosten om het kruis te dragen en de schande te verachten door de vreugde, die Hem voorgesteld was. ^{Heb. 12:2}

Hoe vaak zegt men tegen een zieke, die moet worden geopereerd, dat hij maar eens moet denken hoe heerlijk het zal zijn als hij straks hersteld uit het ziekenhuis mag terugkeren.

Zo ook moet de Christen het zich maar vaak voorstellen wat het zal wezen als Jezus zal geopenbaard worden en hij met Hem zal leven in heerlijkheid. Dat bedenken geeft niet alleen vreugde vooruit, doch het kweekt ook de toekomst aan in het hart.

Wanneer in onze tekst van "zoeken" en "bedenken" wordt gesproken, dan wil de Apostel daar niet hetzelfde mede zeggen, doch dan stelt hij daarmee twee verschillende eisen.

Men zoekt naar hetgeen men nog niet heeft, men strekt er zich dan naar uit, men spant er zich voor in, men worstelt er zich naar toe. Zo moet de Christen zich ook in zijn innerlijk leven naar die heerlijkheid toeworsten, er zich naar uitstrekken, zich inspannen om die hemelse dingen innerlijk vast te grijpen.

Bedenkt men wat men reeds bezit, dan laat men er zich van doortrekken, er door beheersen, er door beïnvloeden, er zich door omarmen. Zo ook moet de Christen zich door de hemelse dingen laten doortrekken, beïnvloeden, beheersen, omvormen, zodat de gehele levenshouding er op gericht wordt.

Sommige platvissen in de Zuiderzee hebben aanvankelijk de ogen aan weerskanten. Door het altijd omhoog zien van den bodem der zee af, verplaatste zich echter geleidelijk het onderste oog zodat ook dat oog vanzelf altijd opwaarts ziet. Zo ook moet de Christen zozeer zich uitstrekken naar en laten doortrekken van de dingen, die boven zijn, dat zijn gehele levenshouding er door verandert en hij naar boven ziende wordt.

En nu zou ik tenslotte een vraag willen stellen: Bent u met Christus gestorven en opgewekt?

Zo niet, dan gaat alles verder buiten u om, zoals het bloeien van de appelboom buiten de wandelaar op de weg omgaat.

Zo ja, dan moet u ook verder leven uit Hem, naar Hem en voor Hem.

Uit Hem doordat u uw sappen voortaan trekt uit Hém en niet uit de aarde.

Naar Hem doordat u Hem tegemoet gaat groeien.

Voor Hem, omdat u Hem nu geheel en al toebehoort. Wilt u ook voortaan geheel leven voor Hem, dan moet het oude sterven en het nieuwe leven groeien. Dan moet uw zoeken en uw bedenken door de hemelse dingen worden beheerst.

Als uw hart nu reeds in de hemel is, dan zal de hemel ook komen in uw hart.

De wereld ná de opneming der Gemeente

door H. C. Voorhoeve Jzn. (1866!)

De opneming der Gemeente zal door de wereld niet worden gezien. In een punt des tijds, in één ogenblik, zullen de gelovigen van de aarde verdwijnen, zonder dat iemand weet, waarheen zij gegaan, en op welke wijze zij vertrokken zijn. 't Spreekt evenwel vanzelf, dat deze buitengewone gebeurtenis niet onopgemerkt voorbij zal gaan. Evenals men vroeger Henoeh gemist heeft, zal men ook dan de gelovigen missen.

Men denke er slechts een ogenblik over na, en men zal zich gemakkelijk kunnen voorstellen, welk een ontzettende opschudding die voor ons zo heerlijke gebeurtenis zal teweegbrengen. Duizenden mensen zullen opeens verdwenen zijn. De man zal zijn vrouw en de vrouw haar man missen, ouders zullen hun kinderen en kinderen hun ouders tevergeefs zoeken. De vorige, ja, misschien dezelfde dag waren zij nog samen, en nu is één van beide niet meer. En, wat nog treffender zal zijn, gehele huizen zullen leeg staan, waarin de bewoners al hun goederen en al hun geld hebben achtergelaten. Hele families zullen verdwenen zijn, zonder dat men er enig spoor van kan vinden. Welk een ontsteltenis, welk een opschudding zal dit te weeg brengen! 't Zal gewis in de eerste dagen het onderwerp van alle gesprekken uitmaken; de dagbladen zullen er vol van staan, en men zal

zeer zeker tot de ongerijmdste gissingen de toevlucht nemen, nog ongerijmdere dan die van de zonen der profeten ten tijde van Elia. En dit zal niet in één land, of in één werelddeel plaats hebben, maar in alle landen der wereld, overal waar gelovigen zijn. Maar gelijk het met alles en te allen tijde in de wereld gaat, zo zal het dan ook gaan. Men zal, na er lang over gedacht, naar gegist en waarschijnlijk mee gespot te hebben, de zaak vergeten. Andere gebeurtenissen zullen weldra de aandacht zó boeien en de harten zó bezighouden, dat men geen tijd meer zal hebben, om aan het verdwijnen der Christenen te denken. De oordelen zullen toch na de opneming der Gemeente met zulk een verrassende snelheid over de wereld worden uitgestort - de gebeurtenissen, door de profeten voorspeld, zullen elkaar zó snel opvolgen - de oorlogen en pestilentiën zullen zó ver-

schrikkelijk zijn, dat men zeer spoedig en zeer gemakkelijk het andere zal vergeten. Ja, wij kunnen bij de kennis, die wij hebben van het menselijk hart, nog een schrede verder gaan, en zeggen, dat de wereld zich tenslotte zal verblijden, van de lastige waarschuwingen en vermaningen der "fijnen" te zijn bevrijd.

Van een bekering der wereld zal derhalve dan ook geen sprake zijn. Stellig zullen velen uit de Joden en uit de volken door de prediking van het evangelie des koninkrijks de Messias Israëls van de hemel verwachten; doch de grote massa zal onbekeerd blijven, ja, in meerdere goddeloosheid toenemen. 't Zal worden gelijk het was in de dagen van Noach, en gelijk het was in Sodom en Gomorra ten dage van Lot. ^{Luk. 17:26-30} De boosheid zal menigvuldig zijn op de aarde; de goddeloosheid zal haar toppunt bereiken; de revolutiegeest zal overal losbarsten, en het ongeloof zal op de troon zitten; zodat tenslotte alle van God gestelde machten zullen ten onder gebracht zijn, en de gehele wereld de knie zal buigen voor den mens der zonde, den zoon des verderfs. ^{2Thes. 2:3} 't Zal een ontzettende tijd zijn, zodanig als er niet is geweest van de grondlegging der wereld af. ^{Mat. 24:21} "De mensen zullen zijn liefhebbers van zichzelf, geldgierig, grootsprekers, hoogmoedig, lasteraars, de ouderen ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, kwaadsprekend, losbandig, wreed, zonder liefde tot het goede, verraders,

roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers van genot dan liefhebbers Gods." ^{2Tim. 3:1-4; 1Tim. 4:1}

Hoe ontzettend boos is toch de mens! Hij is door niets te verbeteren. Noch de banvloek der wet, noch de prediking der genade, noch de treffendste gebeurtenissen zijn in staat enige verandering in zijn toestand te brengen, hij is en blijft altijd even boos, even vijandig tegen God. Gelijk men de opstanding van Jezus willens en wetens ontkend heeft, zo zal men ook de opneming der Gemeente loochenen. Ja, zelfs de vreselijke oordelen, die over de wereld zullen worden uitgestort, zullen geen verandering te weeg brengen. Wanneer de oordelen zó ontzettend zullen zijn, dat de mensen de dood zullen zoeken, dan nog zullen zij niet veranderen, maar integendeel voortgaan de duivelen te aanbidden; en "zij zullen zich niet bekeren van hun doodslagen, noch van hun toverijen, noch van hun hoererij, noch van hun dieverijen." ^{Op. 9:20} ²¹ En wanneer hun smart zó groot zal zijn, dat zij hun tongen kauwen van pijn, dan zullen zij, in plaats van zich te bekeren, de God des hemels lasteren vanwege hun pijnen en vanwege hun zweren. ^{Op. 16:10, 11}

Maar hoe zal de wereld opeens tot zulk een goddeloosheid vervallen? Dit zal ons geenszins verwonderen, als wij bedenken wat er gebeuren zal. Wanneer toch de Gemeente in de hemel opgenomen zal zijn, dan is het licht der wereld en het zout der aarde verdwenen; dan is alles duister geworden

en aan het verderf prijs gegeven. De Gemeente, in welke de Heilige Geest woont, houdt nu de stroom der ongerechtigheid nog tegen. ^{2Thes. 2} De gelovigen oefenen nu nog invloed uit op de ongelovigen en hun getuigenis houdt de volkomen openbaring van het ongeloof nog tegen. Maar zodra zij van de aarde zullen verdwenen zijn, dan kan alles zijn vrije loop hebben; dan is er niemand meer die tegenhoudt, en dan zal daarom de boosheid der mensen zich in al haar schrikkelijkheid openbaren. Men sla de wereld slechts gade, en men zal overal de beginselen vinden, welke dan tot hun volle ontwikkeling zullen komen. Neemt niet de goddeloosheid elk jaar toe? Wordt niet de afwijking van Gods Woord steeds groter? Wankelen niet vele troonen door de revolutiegeest der volkeren? Steekt het ongeloof niet meer en meer het hoofd op, en durft het niet stoutweg loochenen, wat het voor enige jaren nog niet durfde ontkennen? Welnu, stel u voor, dat de ware Christenen verdwijnen, dat het licht wordt weggenomen en de getuigenis der waarheid ophoudt, en gij zult het u gemakkelijk kunnen verklaren, dat de boosheid hand over hand en met grote snelheid zal toenemen. De mens, overgelaten aan zichzelf, en geheel prijsgegeven aan de macht van de duivel, die dan uit de hemel op de aarde zal geworpen zijn, ^{Op. 12:9} zal zich in zijn ganse boosheid en vijandschap tegen God vertonen; de ongerechtigheid en het ongeloof zal als een stroom de aarde bedekken en het toppunt bereiken in de aanbidding van de Antichrist.

Maar dan ook zal de Heer komen, om met vlammend vuur wraak te nemen over de werkers der ongerechtigheid. ^{2Thes. 1:8}

Welk een ontzettend lot wacht dus de wereld! Zouden wij koel en onverschillig blijven bij het vreselijk oordeel, dat over haar uitgestort wordt? Neen, gelijk Jezus weende over Jeruzalem, en uitriep: "Och, of gij ook bekendet, ook nog in dezen uwen dag, hetgeen tot uwen vrede dient!", ^{Luk. 19:42} zo zullen ook onze harten met droefheid vervuld zijn bij het zien van een wereld, die zich dagelijks meer dompelt in zonden en ongerechtigheid, en die met rasse schreden het verderf tegemoet gaat. Maar bij wenen alleen moet het niet blijven. Neen! Wij moeten het evangelie der genade verkondigen, opdat er nog velen van de toekomstige toorn mogen verlost worden. ^{1Thes. 1:10}

Het uur des oordeels, hoe nabij ook, heeft nog niet geslagen. De deur der genade is nog open, en het is nu nog mogelijk deel te krijgen aan de hemelse zegeningen der Gemeente. Moge God ons een vuriger liefde voor Christus geven en een groter medelijden met de arme zielen, die op de weg naar het eeuwig verderf wandelen! De tijd is kort. De uren snellen voorbij. Wel dra zullen wij geen gelegenheid meer hebben in de wereld voor onze Heer en Meester te getuigen en zielen voor Hem te winnen. Kom, laten wij daarom getrouw zijn aan onze roeping, opdat het eenmaal voor de troon van God openbaar moge worden, dat wij vele zondaren gebracht hebben tot Jezus!

Het Oude Evangelie

door Dwight L. Moody (1837-1899)

"En nadat Johannes overgeleverd was, kwam Jezus in Galiléa, predikende het Evangelie van het Koninkrijk Gods, en zeggende: De tijd is vervuld en het Koninkrijk Gods nabij gekomen; bekeert u en gelooft het Evangelie." Mark. 1:14, 15

Het is niet mijn voornemen dit gedeelte der Heilige Schrift in haar geheel met u te behandelen. Ik wil alléén uw aandacht vestigen op het laatste gedeelte van deze tekst: "Bekeert u, en gelooft het Evangelie."

Het woord Evangelie wordt zelden juist en goed begrepen. Wij hebben er veel en dikwijls over horen spreken, maar er zijn maar weinigen onder ons, die de juiste betekenis van dat woord kennen. De wereld is ten opzichte van het Evangelie verleid en bedrogen; de god dezer eeuw heeft het verstand van degenen die niet geloven verblind, uit vrees dat het heerlijke licht van het Evangelie hen beschijnen zou. 2Kor. 4:4

De duivel heeft een handvol stof in hun ogen geworpen, zodat de wereld een geheel verkeerde opvatting van het Evangelie heeft gekregen. Men ziet het Evangelie aan alsof het slechte tijding bevatte, maar het behelst integendeel goede, heerlijke tijding, het is letterlijk: De Blijde Boodschap.

Men beschouwt het Evangelie als iets dat op godsdienst betrekking heeft en voor de eenvoudige mens van weinig

belang is; het mag goed zijn voor hen die het nodig hebben, maar onze maatschappij, onze burgers kunnen er best buiten! Ik zeg u, dat het Evangelie voor ieder van ons is. Voor u en mij, ja voor elk, die op het ogenblik deze regels leest! U hebt het allen nodig, en het is voor u allen bestemd. Voordat ik een Christen werd, beweerde ik altijd, dat het lang zou duren, vóórdat ik mij zou laten overhalen, een belijder van Jezus te worden. Ik bedankte er hartelijk voor, door 't leven te gaan, vreemd aan alle vreugde en genot! Zoals velen het nu nog doen, beschouwde ook ik het Christendom als iets vervelends en droevigs, dat geheel in strijd is met onze menselijke aanleg en natuur. Maar sinds die tijd heb ik het tegendeel geleerd. Ik heb ondervonden dat de ware dienst aan God wenselijk en nuttig is,

niet alleen voor het toekomende, maar ook voor dit leven. ^{1Tim.4:8} De mens heeft een verkeerd begrip van het Evangelie, en zoals Adam en Eva, tracht ook hij zich steeds meer van God te scheiden, denkende zich daardoor te kunnen verbergen van Gods heilig aangezicht! Ik zeg u, zó gaat het niet; wilt u onvergankelijke vreugde genieten, begin dan met God tot uw Vriend te maken, en dat kunt u doen, als u het oude Evangelie gelooft en aanneemt!

De heerlijkste dagen der aarde

Jezus Christus kwam op aarde, om de beste tijding te brengen die ooit aan de door zonde vervloekte wereld is gebracht. Weet u welke de twee schoonste en heerlijkste dagen waren, die de wereld sinds haar grondlegging aanschouwde! De ene was de dag, toen Jezus Christus te Bethlehem werd geboren en de tweede was die dag, toen onze Heiland opstond uit het graf: dit zijn ook de belangrijkste gebeurtenissen van onze wereldgeschiedenis.

Jezus' geboorte en opstanding

Toen Hij te Bethlehem werd geboren zei de engel des Heeren vol vreugde: "Vreest niet, want ziet, ik verkondig u grote blijdschap, die al den volke wezen zal; namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids." ^{Luk.2:10, 11} Dit was de boodschap van de engel, een tijding van grote blijdschap, hoewel velen het nog niet willen geloven. Maar is het daarom

geen goede tijding? Jezus, de Zoon Gods is op aarde verschenen. Waartoe is Hij gekomen? Hij is gekomen om de mensen te zegenen, om zondaren te redden. Hij kwam om de armen het Evangelie te verkondigen, om de banden en de ketenen der zonde te verbreken, om de treurenden te troosten. Hij kwam om de blinden ziende te maken, de doven het gehoor en de stommen het gebruik hunner tong weer te geven. Hij kwam om de doden het leven te geven. ^{Luk.4:18, 19} Ja zelfs om de dood te niet te doen en het leven en de onsterfelijkheid te verkondigen door Zijn Evangelie. ^{2Tim.1:10}

Zo was het dan toch ook een heerlijke, hoogst belangrijke dag toen Jezus op aarde verscheen. Maar even belangrijk, ja nog gewichtiger voor de mensheid waren die andere dagen, toen Hij stierf aan 't kruis, verworpen en ter dood gebracht door hen, die Hij uit de ellende had willen redden, en toen Hij daarna opstond uit de dood. Lees 1Kor. 15:1-3 en dan zult u weten wat het Evangelie is. Paulus zegt het ons duidelijk genoeg: dit is het Evangelie, de tijding dat Jezus Christus gestorven is, en voor wie, - voor ons zondaren! Door één mens is de zonde in de wereld gekomen, en door de zonde de dood, en alzo is de dood tot alle mensen doorgegaan, want allen hebben gezondigd. ^{Rom.5:12} Maar Jezus kwam en door Zijn dood en opstanding werd de schuld voor onze zonden afgedaan, en werden wij eens vooral verlost van de vloek, die op ons rustte! En waartoe nodigt het Evangelie ons nu uit; om ons te laten verzoenen

met die God, van Wie wij voorgoed gescheiden waren, zo de Zoon Gods niet voor ons de schuld had willen afdoen en de kloof willen dempen, die ons van de Vader scheidde! En hebben wij dan heden ten dage dat Evangelie niet meer van node? Mij dunkt zo er ooit een tijd was, dat wij de "goede boodschap" konden gebruiken, dan is het wel in deze dagen.

Ik heb behoefte u uiteen te zetten, waarom het oude Evangelie mij zo dierbaar is! Omdat het mij de beste tijding heeft gebracht, die ik ooit heb vernomen. Omdat het vier van mijn grootste vijanden te niet heeft gedaan, en omdat het vreugde en geluk in mijn hart en in mijn huis heeft gebracht!

De vrees voor de dood

Mijn gedachten voeren mij dikwijls terug tot de tijd, toen ik een jongen was van ongeveer veertien of vijftien jaar. En dan herinner ik mij hoe ik de dood vreesde! Ik beschouwde de dood als een onverbiddelijke, harde en wrede tiran. Ja, de angst voor het sterven was zo groot, dat zij mijn hele leven verbitterde, totdat het licht van het kruis ook eindelijk mijn pad bescheen en mijn vrees geheel deed wijken.

Het was de gewoonte in het dorpje waar ik als kind woonde, dat de leeftijd van degenen die waren overleden, werd aangeduid door het aantal slagen der klok die bij de begrafenis werd geluid. Zo de overledene zeventien jaar was, luidde de klok zeventien maal en zo er een grijsaard van negentig jaar naar het graf werd gebracht,

hoorde men negentig keer de doffe toon der dorpsklok die, overal heen, de tijding bracht, dat God opnieuw één Zijner kinderen tot zich had geroepen. Nu kon ik nooit nalaten met angst de slagen te tellen die de leeftijd van de overledene aanduidden. En was het, dat er een jeugdig leven ter aarde werd gebracht, dan bekwam mij een onoverwinnelijke angst. En de dood scheen ook mijzelf te bedreigen! Menigmaal gebeurde het dat ik een hele nacht wakker lag, mij kwellende met de gedachte dat de kille hand des doods ook wel eens op mij kon worden gelegd! O, de dood was één der vier grote vijanden, die mijn rust en mijn levensgeluk verstoorden, maar Gode zij dank is die woedende tegenpartij overwonnen. En wanneer ik nu uitroep: "Dood, waar is uw prikkel," ^{1Kor. 15:55} dan hoor ik een stem die antwoordt: "Vrees niet, de dood is te niet gedaan, ja, voorgoed begraven aan de voet van het kruis. Jezus Christus heeft de dood gemaakt, maar door Zijn dood heen schonk Hij ons het leven." ^{Heb. 2:9, 14-15} De macht des doods is gebroken, en het eeuwige licht schijnt daar, waar vroeger dood en verschrikking heersten!"

De macht van het graf

Een van mijn andere vijanden was het graf! Menigmaal wierp ik een blik in een van die kille graven, en dacht aan de tijd wanneer ook ik eenmaal onder de koude aarde zou gelegd en mijn lichaam een prooi der wormen zou worden. Maar die vrees is geweken! Ik weet dat Gods Zoon, die de dood voor

mij smaakte, ook in het graf was gelegd, maar uit het graf is verrezen! God zij dank, onze Heiland leeft! Wij aanbidden geen dode, maar een levende Christus, die de angst voor het graf te niet heeft gedaan, want het graf heeft zich voor Hem weer ontsloten, en zo zal het zich eenmaal ook ontsluiten voor al degenen, die de Heer kennen. Daarom hoeven, ja mogen wij niet treuren over hen, die in Jezus ontslapen zijn, alsof wij geen hoop meer hadden. ^{1Thes.4:13} Jezus stierf voor onze zonden en verrees uit het graf voor onze rechtvaardiging, ^{Rom.4:25} als een machtige Held, die beide, dood en graf, heeft overwonnen! Hij roept ons toe: "Ik leef en u zult leven". ^{Joh.14:19}

En daarom vrienden, niet meer gevreesd. "Het sterven is mij gewin," ^{Fil.1:21} zegt de apostel, en wij kunnen het hem nazeggen, zo Jezus de onze is en wij de zijnen zijn! Is dat geen heerlijke tijding? God zendt u en mij dit goede nieuws, opdat wij het zonden aannemen vóórdát de dood aan onze deur klopt!

De zonde en haar vrees

De derde van mijn vijanden, die door Gods genade en door het Evangelie is te niet gedaan, is de zonde! Hoe menigmaal stelde ik mij in vroeger dagen de angst voor, waarin ik zou verkeren wanneer op de grote dag des oordeels, al mijn zonden, van kindsheid af begaan, iedere geheime gedachte, iedere verborgen wens, openbaar zou worden gemaakt, om te worden geoordeeld door de onverbiddelijke Rechter die hemel en aarde zou richten! Maar

Goddank, ook die gedachten vol vrees zijn geweken! Het Evangelie verkondigt mij, dat Christus ook zelfs mijn zonden op Zich heeft genomen, en die uit liefde voor mij droeg aan 't kruis. Hij heeft mijn ongerechtigheid, om zo te zeggen, achter zich geworpen en God ziet niet achterom, maar steeds vooruit. Hij wil uw en mijn zonden niet meer aanzien, zodra Jezus ze achter zich heeft geworpen. De duivel moge oude schulden ophalen, onze Vader die in de Hemelen is, wil onze vroegere zonden niet meer gedenken, ^{Heb.8:12} want zo ver het Oosten is van het Westen, zo ver heeft Hij onze overtredingen van ons gedaan! ^{Ps.103:12}

Nu mijne vrienden, allen die dit leest, zeg mij, is het geen heerlijk nieuws dat het Evangelie u verkondigt? U komt als zondaar tot Jezus en zo u Zijn woord aanneemt, neemt Hij uw zonden op Zich en van een ellendig verloren zondaar, wordt u een kind van God! En Jezus roept u, ja Hij dringt en klopt bij u aan, en vraagt of u zich niet wilt laten verlossen van al uw zonden om in plaats daarvan vrede en gerechtigheid te ontvangen!

De dag des oordeels

Wanneer ik in vroegere jaren gedwongen werd aan die laatste, grote dag te denken, dan gevoelde ik hoezeer de macht des duivels over mij heerste. Het was tevergeefs dat ik trachtte mij te wennen aan de gedachte van een oordeel. Als een spooksel dat mij steeds op de hielen zat vervolgde mij de angst voor die dag, wanneer ik voor

Gods troon zou moeten verschijnen, niet wetende of ik ter rechter- of ter linkerkant zou moeten staan. Ik verbeeldde mij dat ik eerst dan zou weten of tot mij het woord des Rechters: Ga weg van mij, u vervloekte," zou worden gericht, of dat ik het lieflijke woord: "Kom gij gezegende, ga in, in de vreugde uws Heeren" zou mogen vernemen. ^{Mat.25:21} Maar, geloofd zij God, het Evangelie heeft mij ook hieromtrent zekerheid gebracht, en ik weet dat ook dit door de Zoon van God vereffend is, en de dag des oordeels voor mij geen dag der verschrikking meer hoeft te zijn. Het Evangelie toch zegt ons: "Er is dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus zijn." ^{Rom.8:1} En op een andere plaats in de Schrift lezen wij: "Voorwaar, voorwaar - en dit voorwaar geeft ons reeds te kennen dat hetgeen volgen gaat, van groot belang is, - zeg ik ulieden, dat een iegelijk die Mijn woord hoort, en in Hem gelooft die Mij gezonden heeft, die heeft (niet zal hebben of zal langzamerhand verkrijgen, maar heeft!) het eeuwige leven en komt niet in de verdoemenis, (zal dus niet geoordeeld worden) maar is uit de dood overgegaan tot het leven." ^{Joh.5:24} Is dit geen blijde boodschap? Zo wij het Evangelie ontvangen, hebben wij het Eeuwige leven, het oordeel is te niet gedaan, wij hoeven er niet meer voor te vrezen, want wij gaan van de dood in het leven! Gods gift is het eeuwige leven, wie wil het aannemen? ^{Rom.6:23} Voorwaar het is zeer vreemd, dat men deze vrije gift, deze vrije genade aan de mensen moet aanprijzen en hen

door woord en daad moet aansporen om toch hun geluk en hun zaligheid niet van zich te werpen!

O, kom dan nu ook tot de Heer, hoor het Evangelie en neem het ter harte en u zult vrede vinden voor uw ziel en rust voor uw gemoed!

De verkondiging van het Evangelie

Het Evangelie is dus de "goede tijding", de "blijde boodschap"! Het is het Evangelie der genade, der vergeving, een verkondiging van vrijheid aan allen die nog gebonden zijn. Hij die de slaaf zijner wellusten, zijner hartstochten is geworden, heeft behoefte aan een macht, die sterker is dan hij zelf, om hem van het kwade te kunnen terughouden. Welnu, hier is die sterkere macht. Jezus Christus kwam om de ketenen te verbreken en de gevangenen de vrijheid weer te geven! Hij kwam om de kranke ziel te genezen. Wilt u gezond worden? ^{Joh.4:6} Roep Hem dan nu aan. Op het ogenblik dat u deze woorden leest wil Hij u horen en zo u zich tot Hem wendt, kunt u overgaan van de duisternis in het licht en in plaats van een dienstknecht der zonde, een kind van God worden. De grootste wens des Heeren is dat u niet van uw plaats opstaat, voordat uw zonden u vergeven zijn, en u zelf verlost en geheiligd bent! Wie van u is bereid de Heer nu aan te nemen, en zich over te geven aan Hem, die de Weg, de Waarheid en het Leven is? ^{Joh.14:6}

De goede keuze

Nu wil ik u de vraag te stellen wie u

dierbaarder is: uw boezemzonde of Jezus Christus, Die uw Redder wil zijn? Wilt u de Heiland bezitten? Wilt u het leven of de dood, de Hemel of de Hel? Licht of duisternis, vrede en vergeving of zonde en straf? Wat wilt u? U moet kiezen. De hemel en de aarde kunnen getuigen, dat ik u heden het leven aangeboden en voorgesteld heb, dat ik u de keuze heb gelaten tussen eeuwige zegen en eeuwige verdoemenis. Kies heden wie u dienen wilt!

Deut.30:19; Joz.24:15

Wilt u het Evangelie aannemen en gered worden, of het van u werpen en te gronde gaan? Nog eens: Wat wilt u? Doe uwe keuze, en geve God, dat u de goede keuze moogt doen.

Een treurige tijding

Gedurende de jaren dat Pollock gouverneur van de staat Pennsylvania was, gebeurde het dat een jonge man wegens doodslag gevangen genomen en ter dood werd veroordeeld. Verscheidene van zijn vrienden verenigden zich toen, om een smeekschrift aan de gouverneur te richten, waarin verzachting van vonnis werd gevraagd. De schuldbewijzen waren echter zo sprekend, dat de gouverneur, hoeveel het hem ook kostte, geen gratie kon geven en zelfs niet bij machte was het doodvonnis in levenslange gevangenisstraf te veranderen. Er was dus geen hoop meer voor de veroordeelde. Maar deze, tot wie het zelfs binnen de muren der gevangenis was doorgedrongen, dat zijn vrienden voor hem ijverden, vleide zich nog steeds met de hoop, dat hem genade

zou worden verleend. Toen de gouverneur, die een Christen was, dit hoorde, begreep hij dat zolang de gevangene zich met deze ijdele hoop vleide, hij ook niet zou trachten zich voor de eeuwigheid voor te bereiden. Hij besloot daarom hem de toestand waarin hij verkeerde, klaar voor ogen te doen stellen. Hij riep dientengevolge een christen koopman bij zich en droeg hem op de gevangene te gaan opzoeken en hem mee te delen dat alle hoop ijdel was en hij zich moest voorbereiden de straf voor zijn schuld te ondergaan. De koopman voldeed aan het verzoek van de gouverneur en zocht de schuldige op.

Doch nog voordat hij zich van de hem opgedragen last had gekweten, stormde de gevangene op hem af met de vraag: "U brengt mij toch een goede tijding; u brengt mij toch genade." Vol verwachting had de arme jongeman zijn komst tegemoet gezien, overtuigd dat de koopman hem de verlossingstijding zou brengen, en daar moest hem nu opeens de blinddoek van de ogen worden gerukt en hem klaar en duidelijk worden gemaakt dat voor hem geen hoop op genade meer bestond. Op zijn herhaalde vragen, of er dan geen enkel middel meer kon worden aangewend om zijn straf te lenigen, moest hem steeds datzelfde onverbiddelijke antwoord worden gegeven: "Er is voor u geen hoop meer, u moet sterven." En toen de koopman hem daarop trachtte te verzoenen met zijn toestand en hem het Evangelie wilde verkondigen, toen was het te laat, voorgoed te laat. Gods woord kon

geen ingang meer vinden in dat verstokte zondaarshart, en met diepe droefheid in het hart moest de koopman zich van hem afwenden.

En hoe staat het met ons? Welke tijding moet ik u brengen? Is ook mij de verschrikkelijke taak opgelegd u uw doodvonnis te komen aankondigen? God zij geloofd, dat mijn tijding een andere inhoud bevat: U roep ik toe, u behoeft niet te sterven, het leven wordt u geschonken; als een gezant van Christus smeed ik, u met God te laten verzoenen. ^{2Kor. 5:20} U kunt sterven, zo u het zelf verkiest, maar het is niet Gods oordeel dat u daartoe dwingt. Hij droeg mij op u iets anders toe te roepen, u te herinneren dat Jezus voor u is gestorven en opgestaan en u uitnodigt u met Hem te verzoenen! Och, laat dit woord, deze uitno-

diging van onze Heiland, toch in uw oren weerklinken. Laat het ingang vinden in uw harten, bedenk het toch en neem het ter harte dat de Koning der koningen voor u stierf en u verzoening en vergeving aanbiedt.

Zondaar, wie u ook bent die dit leest, er is vergeving, er is leven, er is vrijheid voor u te krijgen. Dat meldt u Gods woord. Dat verkondigt u dat oude Evangelie dat nog steeds dezelfde macht en dezelfde kracht bezit als weleer! Wat zult u doen? Bedenk dat er een ogenblik zal komen dat ook u het woord vernemen zult: "u moet sterven" en dat het dan wellicht ook voor u te laat zal zijn om u nog met de Heiland en met het Evangelie te verzoenen, en u zich dan zult moeten verwijten, de verzoening die u heden wordt aangeboden met de voeten te hebben vertreden!

Nederlands Bijbelstudie Contactdag

zaterdag 1 juni 2002, 10:00 uur in

't Poshuis, Munnikenweg 58,

't Harde

met als onderwerp

Kracht in Zwakheid

Gelegen aan de bosrand en de markt, op loopafstand van het winkelcentrum Snelweg A28 Amersfoort-Zwolle; Afrit 't Harde, 1e weg links; 4e weg rechts

Nederlands Bijbelstudie College

De spreekwoordelijke uitdrukking "Elke ketter heeft zijn letter" stelt vast dat soms de meest gecompliceerde leringen gebouwd worden op slechts een enkel woord of een bijbeltekst, die voor dat doel dan ook nog dikwijls uit zijn verband wordt gerukt. En dus weten sceptische gelovigen en ongelovigen ons te vertellen dat je "met de Bijbel alle kanten op" kunt. Op deze wijze worden omgekeerde pyramides gebouwd. Reusachtige maar niettemin uiterst wankel constructies op veel te smalle basis: indrukwekkende theorie en theologie met nauwelijks enige bijbelse grondslag! En andersom! Veel bijbelse waarheden vinden dikwijls weinig geloof. Niet omdat de schriftuurlijke grondslag zo smal is, integendeel, maar omdat ze "naar de mens" zo onwaarschijnlijk lijken! En te eenvoudig, te simpel van constructie.

Op onze "College-dagen" zullen wij ons daarom speciaal bezighouden met de fundamenten van ons geloof. Elke dag is gewijd aan één specifiek bijbels onderwerp, dat dan compact, structureel, schematisch, zo volledig mogelijk en in hoog tempo zal worden besproken. De colleges zijn in de eerste plaats bedoeld voor hen die - op wat voor wijze dan ook - zelf met het woord dienen. "Evangelisten en herders en leraars" dus, die uiteraard een goed leerstellig inzicht en overzicht niet kunnen ontberen. Maar ook voor iemand die bij wijze van spreken "van niets weet", maar van goede wil is, zijn deze dagen een uitstekende gelegenheid om snel en degelijk ingeleid te worden in "de veelkleurige wijsheid Gods".

**De colleges worden gegeven, in Christen Ontmoetingscentrum "Petra",
Burg, Praamsmalaan 18 A te Bolsward.**

Onderwerp 20 april: Profeten en profetie

Onderwerp 15 juni: Engelen & Demonen

Dagindeling:

10:00 uur 1^e College
11:00 uur pauze
11:30 uur 2^e College
12:30 uur Middagpauze
13:30 uur 3^e College
14:30 uur pauze
15:00 uur 4^e College
16:00 uur einde

Voor koffie, thee en soep zal worden gezorgd. Eventueel dus zelf brood meebrengen. Voor nadere inlichtingen kunt u terecht bij:

Br. Klaas Boersma,
Pater Schuurmanstraat 6,
8701 CX te Bolsward.
Telefoon 0515-573468.

Agenda

Bijbelstudies o.l.v. Ab Klein Haneveld worden D.V. en onder voorbehoud gehouden in de volgende plaatsen:

ALKMAAR donderdag 11/25 apr,
23 mei, 19:45 uur; "Delta",
Oude Kanaaldijk 2,
De brief aan Efeze

AMSTERDAM zaterdag 27 apr,
8 jun, 15:00 uur;
Postjesweg 150

BEVERWIJK zondag 19 mei, 10:00
uur; B.H.K.-gebouw,
Groenelaan 74

BOLSWARD woensdag 17 apr,
15/29 mei, 20:00 uur;
Christen Ontmoetingscentrum Petra,
Burg. Praamsmalaan 18A

BOLSWARD zondag 5 mei, 9:30 uur;
Christen Ontmoetingscentrum Petra,
Burg. Praamsmalaan 18A

**BOLSWARD 20 apr, 15 juni,
10:00 uur; Gebouw Petra,
Burg. Praamsmalaan 18A
Nederlands Bijbelstudie College**

DRACHTEN donderdag 18 apr,
2/16/30 mei, 20:00 uur; Rode
Kruis gebouw, De Geeuw 31
Profetie en Actualiteit

DRACHTEN zondag 5 mei,
14:00 uur; Rode Kruis gebouw,
De Geeuw 31

EINDHOVEN woensdag 24 apr,
8/22 mei, 20:00 uur;
Emmaüskerk, Barriereweg

EMMEN maandag 15/29 apr,
13/27 mei, 19:30 uur;
Ichthuskerk, Walstraat 21
Brieven aan de Thessalonicensen

**'t HARDE zaterdag 1 juni;
10.00 uur; 't Poshuis,
Munnikenweg 58
Nederlands Bijbelstudie Contactdag**

HARMELEN maandag 22 apr,
6 mei, 20:00 uur; H.I. -gebouw,
Willem Alexanderlaan 1
Het boek Handelingen

LEERDAM zondag 12 mei, 9 jun,
7 jul, 10:00 uur; West-End,
v Gentstraat t/o nr. 19

OLDEBROEK dinsdag 23 apr, 7/21
mei, 20:00 uur; Stationsweg 43;
De vrouw en het beest

OLDEBROEK zondag 28 apr, 12/26
mei, 9/23 jun, 7/21 jul, 17:30 uur;
L.H.N.O. gebouw,
Van Sytzamalaan 3

Geliefde lezer,

Nadat rond de paasdagen verschillende zgn. "geestelijke leiders" openlijk via de media de opstanding van de Heere Jezus ontkenden, heb ik enige oude artikelen verzameld waarin uit de Bijbel wordt gedemonstreerd dat de verrijzenis van de Heer de wezenlijke inhoud is van het Evangelie. Daarbij gaat het niet alleen om het historische feit, maar vooral om de verreichende gevolgen daarvan voor elke gelovige! Immers, God heeft ons wedergeboren juist door de opstanding van Christus! ^{1Pet.1:3} En indien Hij niet is opgewekt zijn wij nog steeds verloren! ^{1Kor. 15:17, 18}

Hoe weinig wordt deze boodschap tegenwoordig nog gehoord, zelfs in Evangelische kring.

Helaas moet ik u meedelen dat broer Han Klein Haneveld na vele jaren trouwe dienst om persoonlijke redenen ons bestuur heeft verlaten. Hetgeen hem overigens niet belet om mij nog steeds met raad en daad terzijde te staan. Zijn plaats is inmiddels ingenomen door broeder Ad Leeuwenhage.

Let u even op de Contact- en Collegedagen; sommige data en onderwerpen zijn gewijzigd! Zo de Heer "vertoeft te komen" hoop ik u te mogen ontmoeten in één van onze bijeenkomsten.

Ab Klein Haneveld

Nederlands Bijbelstudie Centrum

Nederlands Bijbelstudie Cassettes

Nederlands Bijbelstudie Conferenties

Nederlands Bijbelstudie Contactdagen

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

is een uitgave van

Nederlands Bijbelstudie Centrum

Correspondentieadres
Benny Goodmanstraat 40
1311 RA Almere

telefoon 036-5362976
telefax 036-5468644

Internet
www.bijbelstudie.nl
info@bijbelstudie.nl

Giften
Postbank 5567669
Rabobank 308747046
ten name van
Nederlands Bijbelstudie Centrum
Bolsward

Samenstelling en redactie
Ab Klein Haneveld